

भवंतश्च हृदयेन शुद्धसत्त्वमयेन जाताः तस्मान्मत्सरं हित्वा महत्तमं सनाभं सोदरं भजध्वम् ननु त्वत्पुत्रत्वात् त्वां वयं भजेम राजपुत्रत्वात् राजाश्च पालयामे
ति चेदत आह तदेवमेशुश्रूषणं प्रजानां च पालनं भरतानुवृत्त्यैव सर्वकृतं स्यादिति भावः ॥ २० ॥ इदानीं ब्राह्मणाश्च सेव्या इत्याशयेन तेषां सर्वेभ्यः श्रेष्ठ्य
माह पंचभिः भूतेषु चेतना चेतनेषु विरोहंतीति वीरुधः स्थावराः उत्तुञ्चैः अतिशयेनोत्तमाः तेभ्योऽपि ये सरीसृपाः सर्पंतीति जंगमाः ते उदुत्तमा इति सर्व
त्रानुषंगः तेष्वपि संबोधानिष्ठा स्थितिर्येषां पश्वादीनां ते कीटकादिभ्यः ततः तेष्वपि मनुष्याः ततोऽपि प्रमथाः भूतप्रेतादयः ततोऽपि गंधर्वाः ततः सि
द्धाः ततोऽन्ये विबुधानुगाः किन्नरादयः ॥ २१ ॥ तेभ्योऽसुराः देवासुरेभ्यः संधिरार्षः देवाश्च मघवत्प्रधानाः देवेभ्य इन्द्रः श्रेष्ठ इत्यर्थः ततोऽपि ब्रह्म

तस्माद्भवंतो हृदयेन जाताः सर्वे महीयांसममुं सनाभम् ॥ अक्लिष्टबुद्ध्या भरतं भजध्वं शुश्रूषणं तद्भरणं प्रजा
नाम् ॥ २० ॥ भूतेषु वीरुध उदुत्तमा ये सरीसृपास्तेषु संबोधनिष्ठाः ॥ ततो मनुष्याः प्रमथास्ततोऽपि गंधर्वसि
द्धा विबुधानुगा ये ॥ २१ ॥ देवासुरेभ्यो मघवत्प्रधाना दक्षादयो ब्रह्मसुतास्तु तेषाम् ॥ भवः परः सोऽथ विरिंच
वीर्यः समत्परोऽहं द्विजदेवदेवः ॥ २२ ॥ न ब्राह्मणैस्तुलये भूतमन्यत्पश्यामि विप्राः किमतः परंतु ॥ यस्मिन् नृ
भिः प्रदुतं श्रद्धयाऽहमश्रामिकामं न तथाऽग्निहोत्रे ॥ २३ ॥ धृतातनू रूशती मे पुराणी ये नेह सत्त्वं परमं पवित्रम् ॥
शमोदमः सत्यमनुग्रहश्च तपस्ति तिक्षाऽनुभवश्च यत्र ॥ २४ ॥ मत्तोऽप्यनंतात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपते
न किंचित् ॥ येषां किमु स्यादितरेण तेषाम किंच नानां मयि भक्तिभाजाम् ॥ २५ ॥

सुता दक्षादयः तेषां मध्ये भवः परः श्रेष्ठः स भवः विरिंच वीर्यः विरिंचो वीर्यशक्तिः कारणं यस्य स विरिंच वीर्यः अतस्तज्जनकत्वाद् विरिंचस्ततः पर इ
त्यर्थः स विरिंचो मत्परः अहं परो यस्य द्विजदेवा ब्राह्मणा एव देवाः पूज्या यस्य सोऽहम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणैरन्यद्भूतं तुलये समं न पश्यामि अतो ब्राह्मणात्परं
तु भूतं किं पश्यामि न किंचित् विप्रा इति तत्रत्यानां ब्राह्मणानां संबोधनम् समस्यैवाभावादधिकं कुतस्यमित्यर्थः तत्र हेतूनाह सार्द्धाभ्याम् यस्मिन् ब्रा
ह्मणेश्रद्धया प्रकर्षेण द्रुतमन्नादि कामं यथेष्टमहमश्रामि ॥ २३ ॥ मेतनु मूर्तिर्वेदाख्यायेन ब्राह्मणेन इह लोके धृता यत्र च ब्राह्मणे सत्त्वादयोऽष्टौ गुणाः संति
ततः परं किं पश्यामीत्यन्वयः ॥ २४ ॥ निस्पृहत्वमाह मत्तोऽपि येषां न किंचित्पार्थनीयमस्ति तेषामितरेण राज्यादिना किमु स्यान्न किमपि ॥ २५ ॥